

Farao

Spirituál kvintet

- *: Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,
ti lidé byli otroci, nad nimi karabáč stál,
nad karabáčem velekněz a nade všemi král.
1. Říkali mu Farao a byl tak vysoko, že nevrhal ani stín,
zato měl sýpky, sklepy, zlato a lesklá těla otrokyň.
 2. Říkali mu Farao, a ten když rukou hnul, duněly bubny k obřad
ům,
tančily kněžky, hlavy padaly - to aby nepad' jeho trůn.
R1: [: Svůj trůn měl Farao rád, měl rád, měl rád
a nechtěl ho nikomu dát, to na žádnéj pád. :]
 3. Říkali mu Farao a musel všechno mít, to víme z dávných knih,
jeho vojska by nikdo nepřehlíd', kdyby šel týden kolem nich.
 4. Říkali mu Farao a z knížat pozemských ten nejmocnější byl,
až jeden člověk hlavu zdvih' a jeho vůli se postavil.
 5. Říkali mu Mojžíš a měl tu výhodu, že se nebál o svou moc,
svému lidu slíbil svobodu a k útěku zvolil noc.
R2: [: Měl Mojžíš svobodu rád, měl rád, měl rád
a nechtěl se svobody vzdát, to na žádnéj pád. :]
 6. Říkali mu Mojžíš a jako lodivod vedl k moři národ svůj,
za ním se vojsko dalo na pochod a Farao volal "stůj!"
 7. Co udělal Mojžíš? Holí udeřil, vlny se zvedly v mocný val,
na jednom břehu Mojžíš byl, na druhém zuřil král.
R1:
*: Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,
ten příběh dávno odvál čas, jen krále neodvál,
kus Mojžíše je v každém z nás, tak jak to bude dál?